

EL MISTERI DE LA PAU

Hi havia una vegada un misteri tan tan misteriós que ningú el sabia. Sols el va saber Pep el detectiu. Pep era bastant primet i també era fort, molt fort. Era molt llest i tenia els ulls blaus i també tenia un ajudant que es deia Jaume. Jaume era un poquet gros i despistat però també era molt intel·ligent. Pep i Jaume vivien junts en un pis xicotet a València on també era el seu lloc de treball. Un dia Pep i Jaume a l'entrar a sa casa varen trobar la finestra oberta i damunt la taula un llibre que es deia "El llibre de la Pau!! Al dia següent, es varen trobar la porta oberta i una ploma d'un colom damunt el sofà. Se'n varen anar al carrer a investigar i es varen trobar amb una manifestació. La manifestació va acabar en una plaça on hi havia un home vell deixant un llibre que es deia "El llibre de la Pau" darrere d'un arbre. Pep i Jaume li varen dir a l'home vell:

-Ehl Què fas deixant eixe llibre ací? -Has sigut tu el que l'ha deixat també en la nostra casa?

L'home vell va dir: -Sí, però per una bona raó perquè vull que la gent es tracte amb carinyo, que els xiquets deixen de lluitar per un joguet. Perquè els homes deixen de tractar mal a les dones i que no hi haja més guerres al món. Pep i Jaume es varen posar contents i varen abraçar a l'home vell. I des d'aquell dia Pep i Jaume volen fer un món feliç. CONTE CONTAT, CONTE ACABAT i qui no s'alce té el cul foradat.

